

עין משפט
גד מצוה

[illegible][illegible][illegible]

החצץ בינו לבין בשור וראש נמר
חלשעמא קמא לא מצי למימר ליה
נמחק: [א] בית המוקד ושאר חייב
הואיל ואינם בקום אכל מצה אימ
עוברין היקשא נמי הוא דרבינן
ואפילו [ב] הוא גלילין. והאילו גבי
ליובל וכן חזית לעצן ליש: [ג]

לִאֲתוּנִי עֲבִידֶיךָ. שָׁמַיִשׁ לֹא עֵבֶד כְּנַעֲמִי מֵהוּל לְמִסֵּר וְרוּחָהּ הֶעֱבַד שֶׁלֹּא יִמְכְּרוּ אֶלֶף בָּנָיִם וּבְנִימֹתָיו (דָּף ק"ז) פֶּרֶשׁ"י שִׁיבֹל הַלְעֵלֶמְתוּ (לֹא הֶעֱבַד עֲבָר: בְּעִבְרָא) וְרַ"י פִּירֶשׁ שֶׁהֶעֱבַד יוֹכָל לְכַוֵּן לְהֵלְעֵמְתוּ וְלֹא יִפְסְדוּהוּ: **לִאֲתוּנִי** עֲבֵד שְׂרָרָה מַח"צ דִּלְרַ"ק וּמִרְמֶשֶׁא לֹא שִׁמְעִי לִי לִמְאֵן דְּתַנִּי עֲבָדִים וְאִפְּלִי לְפָנֵי ה' פֶּרֶשׁ"י דְּעֲבָדִים כְּנַעֲנִים מִיִּמְרֵי הַדּוּרָה וְלִמְכֹּרוֹ שְׂאִיז מוֹעִלָּא מִרְמֶשֶׁא דְּחַיִּי דְּהוֹלִיל וְכִרָה נִקְסָמֵיהּ לִמְכֹּרוֹ וְלֹא נִסְתַּר חַיִּי כִּ"ד יִרְמֶשֶׁא כְּגוֹן שֶׁהִכּוּ הוֹלֵךְ מִדִּירָה בְּנֶחֱץ יִשְׁרָאֵל כְּלָלוֹ הִמֵּי: **מִן הַיָּמִים**. דְּחַיִּי לְגוֹת הַכְּרַעַת דְּחַיִּי וְאִין אֲשָׁמוּ יִסְכֵּלָה לְעֵבֶד עֲלֵיו וְכֵן מֵאִ"י יִירוּשָׁלַם. לִ"ה. ¹ דִּלְרַ"ב דְּתַנִּי רִמְשָׁא הֵכָל מַעֲלֵין מִנֵּה סִיפָא אִין כְּלָל מוֹעִלִין לְמַעַם מִרְמֶשֶׁא חֲסֵד כְּבֹדוֹתָיו (בִּס ו' ז' סט) וְיִלְכָּא לְמִמֵּר לִאֲתוּנִי עֲבָדִים דְּלִיכָּא מִיֻּלֵּין בֵּין שָׂרָא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִירוּשָׁלַם זְגִי עֲבָדִים: **לִי** חַיִּיבִיב כְּסוּבָה.

עד השתא דריש הכל לאחרי מאי
משתא דריש הקך דמנא כהניס לריס
וישארליס וקנסי פשיטא ולי הכן לא
מיחייבי מאן לייסוי: **ובנ** עבודה
נגזה. ואין יטילין לזרז איש ואשמו
בקהל שכן מוקקין לגטויהן דרמא
עלייהו עבודת הרזל למנא לא מיחייבו
ליה. דמטעם"ה הולי דריס ליכא
למיטערינהו אלף בשותי אבל לא
לכסכת בית י"א (ה) מדרש ושאר מקומות
בהמ"ק ור"ה דמאי מניקט נמי
לריס השומרים ככ"א מקומות במקדש
בדמא פ"ק דתמיד (דף קי.) הכי
אשכחנא לקמן גבי הכל מידין בתקיעת
שופר דמאי למימר כהניס וליס
אשטריכא ליה דהא מיחייב ליה נמי
דליס חולין עלוס ומוכרין עלוס אל
נקט אלף כהניס: **קממשע** ולי.
[יג'אע"ג] דלא אפשר ליה טעין
דירה מ"ה הוי דלפס ליה מיחייבי
עבודה עברה פשיטא שלא בעתה עברה
מיחייבי: **כ** **כהניס** אשטריכא
כ"אום בעירן עבודה. דלכנסט של
כלא"ס הנה דלמיי וחת האכנסט שס
ומדעס סתא מנלל כ"י: **ה** **הני** כהניס
הוא"י (ג) (ובני עבודה כ"י מאן דלא)
אשטריכו כלא"ס ב"א. הקשה הר"ר ר"א
אשטריכו כלא"ס ב"א לא מיחייבו ור"א

הואיל וימיתו גבדלים תמשה לך ויש
לומר השם הכבוד אשה לאיש והא
דלמר פרק אלו עיברין (פסחים מג):
והואיל ואינה בקום אבל מה אינה
כל תאכל חמץ סמין עליה אהא
דלפי' ט"ו מנה סקוטות דכתיב
האורה הולאה הנשים וימיתו כיון
ואיתנהו לבגישט שעטנו איתנהו
גבדלים וי"ל דלדרכי הוקשה כל
המורה סתפילין וזו וי"ל דכתיב המי
לש מנה (זו) הוקשה ויחזק דלדכא למימר
ותפילין לך בשור עיברין דכתיב (שמות י)
אלה מקום הסתפילין נהאין בגינה הרשע
עוד דא פשטתו לאר דהייבין לעולם כסתפילין
שאר וזו אינה סתפילין דאיש ואפי' דלמר
שטתס לרין להקדים של יד: **ו'ס** תרועה יהיה
למחות וזכרות וספרות: **מ'ב'ר'כ'ן** י"ז
ליכא למימר דלא הדרא ארעייה בינבל דכתיב
נראה דא מפרש שטאל עטמל לקמן פסכר
עטמל שייך גבי גני כמו גבי ישראל ועוד
י"ס להקשות אלייך דלמי ויבג' וז"ל (הקדש) גואלה לעולם
לעולם אס מכרו כן שדה גואלין אותו
בית דין (דף עט.) וזו לשון בשם (דבי
ערכין ודף מקדשין וכן מוכרין תרומיה
שנים אס מן גואלין אחר היובל פחות

[illegible]

למכור עבדים. שאם יש לו
ימכרנו אללא בלא"י כפיין את
הרעה. דלא"י ואין אשמו
(ג)פשיטא]. עד השתא דריש

16 לאתויי עבדים ולמאן דתני עבדים בהריא
 לאתויי מאי לאתויי מנהו היפה לנוה הרעה
 ואין הכל מוציאין לאתויי 17 עבד שברח במחל
 לארץ: 18 הכל מעלין לירושלים לאתויי 19
 הבהמנהו היפה לנוה הרעה ואין הכל מוציאין
 לאתויי מאי לאתויי מנהו הרעה לנוה היפה:
 20 הכל חייבין בסוכה כהנים ליום וישראלים
 פשטא אי הני לא מחייבי מאן מיחייבי כהנים
 איצטריכא ליה סד"א הואיל וכתבי יבסכות
 תחשבו 21 ואמר מר תחשו 22 שבעת ימים כעין
 תדרשו מה דירא 23 איש ואשתו אף סוכה איש
 ואשתו והני כהנים הואיל ובני עבודה נניהו
 בלא ליחייבו קא משמע לן נהי דפטרי בשעת
 עבודה בלא שעת עבודה חיובי מיחייבי
 מדי דהוא אהולי דרכים 24 דאמר מר הולי
 25 דרכים כיום פטורין מן הסוכה כיום וחייבים
 כלילה: 26 הכל חייבין בציצית כהנים ליום
 וישראלים פשטא 27 כהנים איצטריך לן סד"א
 הואיל וכתבי 28 לא תלבש שעמנו גדילים
 תעשה לך מאן דלא אישתרי כלאים לגביה
 כלבישה הוא דמחייב במצות ציצית והני
 כהנים הואיל ואשתרי כלאים לגביה לא
 לחייבו קמ"ל 29 נהי דאישתרי בעידן עבודה
 ואזעזע עידן עבודה לא אישתרי: הכל חייבין
 בתפילין כהנים ליום וישראלים פשטא
 כהנים איצטריך ליה סד"א הואיל וכתבי
 30 יקשרתם לאות על ירך והיו לטוטפות בין
 עיניך כל דאיתיה במצוה ויד איתיה במצוה
 דראש והני כהנים הואיל ולינתהו במצוה
 הייד דרכיב 31 ילכש על בשרו 32 שלא ידא דבר
 חוצץ בינו ובין בשרו אימא במצוה דראש נמי
 לא ליחייבו קמ"ל דלא מעכבי אהדיד 33 כדתנן
 34 יתפלה של יד אינה מעכבת של ראש ושל
 ראש אינה מעכבת של יד 35 ומאי 36 שמת
 דכתביב ילכש על בשרו 37 ראש נמי כתיב 38 גשמת

בין ציץ למזנופת ששם מניה תפילין ^אהכל וישראלים פשיטא כהנים איצטריבא ליה ^בס יהיה לכם מאן דליתיה אלא בתקיעה דחד ואיתנהו בתקיעה כוליה שתא דכתיב ^גותקעת לא ליחיבו מי דמי התם חצוצרות הכא ^דאמינא הואיל ותנן ^השוה ^והיובל לראש השנה דלוי במצות יובל איתיה במצות ראש השנה דלוי ^זר"ה ^ח והני כהני הואיל וליתנהו במצות דיובל

ואיל ואיתרו לאליהו חתן איתרו נמי לאליהו (ספרא) ו
היה כך לאות ולא לאחרים לאות: ציין מונח על ההנהגה
קוס ומוחו של חינוך רופס ליה. וליכא למימר אחאי לא
של רשע ולא בעי ליה גמול דמי דליטור מתפילין של י
דמחר בעלמא מנחות (דף נז.) ולטוטפות, בין עיני כל זמן
יהיה יכב. שמענו ויס אחד בלל: **ולברכות.** שפיר
יב. (יו ופס) בשנת היובל עצמה אם מכרו קרקע שלהם
חוב (וקרא) ולא ואשר יבא: הלוים ואמר כפי במהל
בפרק בתרא (גס זה שס) משום דמטריה כבר יואה א
עוד ים להקשות אליהו דרזי נמי למחר מטריה יואה
קאם ליכא הגירסא דנצתי ער חומה ידיראל אינו גולא
נענין כחמי המטרים וליפקין ביובל ומטריה דנקט אגב
יוד וישראל אינו גולא בפחות משמי שנים דכתיב במספר
כי יהיה בר יחקן) ירכינו יאחזק) יהיו מוכרין לעולם ו
הו משניות ימחרת יניחו אלף אידי דתנא האם בני
תא משנה תנא נמי בני כהנים דקריין וגואלין בני

כשרו: שער ידית נראה בין
בתים הוחלל ויתרונה במצבה דובלב
(א) מהלך עליו והשתחא נמי
והסביר והתפטר שולח ור' לויא
למסור ור' ור' לויא חובת ויפוצת נמחק
היה שולח ה' בתים: ילדו מקיים
ומבטל עולמו ור' גרסא ח' יתחק
מלך ור' מרדכי מברכי

בד כנעני מהול למכור ורואה העבד שלא
 יצאו להעלותו: **מטוסיס** דח"ל: **לנוס**
 יכולה לעבד עליו וכן מא"י לירושלים:
 וכל לאחיו מאי ומתשאל דריש ק"ל דמי
 הכנים לרס וירשאלים וקא בני פשיטא
 אי הק לא ליחייבו מאן ליחייבו: **וכני**
עבודה ניסבו. ואין יכולין לדור איש
 ואשתו בצורה שאין מוקצין לנשותיהן
 דרמיה עליוהי עבודה הרב לא יאמר
 נחייבו: **קמ"ל** דאע"ג דלא אפשר
 להו כעין מדורו כ' (ה) הוי דלפטר
 להו מיחייבו ובעידן עבודה פטירי שלא
 בעידן עבודה מיחייבו: **כיון דאע"ג**
לכו כללואי. בעידן עבודה דלכנטי של
 כללואי היה דכתיב (שמות לט) ולא תכנטי
 שם משור ומדשם כינחא תכלת עמרה
 במחכת (ויחזק' דף עט:) **שלא יא**
דבר חוץ בין בגדי כהונם לבשרו
 ומפילין על בשרו בעיין מחס בגדיו
 בקיבורה אלל התקן דלאמר במנחות
 רבנן (ע"פ דף ע"ב) דתקן גזדא

וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּים וְהָיָה לָךְ לְאוֹתָם וְלֹא
 לְאַחֲרֵיהֶם לְאוֹתָם: אֵין מוֹנֵה עַל הַמֶּלֶךְ
 וּמִנְפֹּתָם עַל הַרְשָׁא וְאִינֵה מַחֲזֶקֶת עַד
 הַמֶּלֶךְ אֵלֶּה מִקּוֹם הַתְּפִילִין נִרְאָה גְּדוּלַּת
 הַרְשָׁא מִקּוֹם שֶׁמִּשּׁוּלָּה בִּלְיָן מִיּוֹקֵם רוֹפֵּס:
יוֹם פְּרוּשָׁה. מִשְׁמַע יוֹם אֶחָד בְּלֻבֵּד:
וּלְבִרְכּוֹת. שִׁבְיוֹ נִמְי אֲמִירִים בְּיוֹם
 הַכַּפּוּרִים שֶׁל שַׁנַּת הַיּוֹבֵל מַלְכוּת
 וְזִרְוֹנוֹת שׁוֹפְרוֹת: **מוֹדֵרִין לְעוֹלָם.** אִפִּי
 בְּשַׁנַּת הַיּוֹבֵל עֲמָה אִם מַכְרוּ קִרְקַע
 שְׁלֵמָה מְכֻרָה הֵיא וְאִילוֹן גִּבִּי יִשְׂרָאֵל
 תִּחַל גִּבְמִי בְּרָא (לִקְחֵן ט״ו): וּבִשְׁנַת
 הַיּוֹבֵל לֹא יִמְכּוֹר וְאִם מַכְרֵי מְכֻרָה
 וְהַמַּעֲשֵׂה חֲזָרִין וּבְגִי הַכֵּסִים תִּנֵּן מוֹכְרִין
 לְעוֹלָם דְּמַכּוֹרֵה וְיוֹאֵה וְהַמַּעֲשֵׂה
 שְׁלֵמָן דֵּהֱא יִלְכֵּל לְמַמְרֵי דְלֵה דֵּהֱרָא
 אֶרְעִייהוּ בְּיוֹבֵל דּוּדֵהֱא הַדְּרָא דְכַתִּיב
 וַיִּקְרָא כֵּן וְאִשֶּׁר יִגְאֵל מִן הַלֵּוִיִּם וְאִמְרֵיהּ
 בְּפִי בְּרָאָה (שֶׁס דף ט״ז): מִמְכְּרוּ יוֹאֵל
 כֶּסֶם: **וְיוֹגֵלִין לְעוֹלָם.** אִם מַכְרוּ
 שְׂדֵה גּוֹאֲלִין אוֹתָהּ מִיַּד יִשְׂרָאֵל אִילוֹן
 מוֹמֵר לְגִבּוֹל פְּחוֹת מִנִּי שֵׁיטֵי מַכְרֵי
 וַיִּקְרָא כֵּן בְּמַסְפֵּר שֵׁי תַּחְוּלוֹת יִמְכֹּר לָךְ:

יבין בתקיעת שופר כהנים ליום
 "א הוואל" וכתוב יום תרועה
 יומא חייב והני כהנים הוואל
 בהצצרות על עולותיכם אימא
 ופר איצמרין ^ט סלקא דעתך
 נה לתקיעה ולברכות דאיתיה
 יה במצות יוכל ליתיה במצות
 תנ ^ט כהנים ולוים מוכרין לעולם
 וגואלין

וַיֵּאָדָר חוּצָן בֵּין בְּגָדֵי כְהוּנָה אֲבִישֹׁר.
וְנִמְנָם עַל הָרָאשׁ וְאֵלֶּיָּהּ מִחוּמָּה עַד הַמֶּלֶךְ
וְקָמְרָה לְדַלֵּיל קָמָ"ל וְהִיא דְּלִטְרִי עֶדְרִין
שֶׁלָּן עֶדְרִין עֶבְרִית וְשֶׁפֶטָא לֵיהּ חֲדָמִינִין;
וְכֵן עֵינֵין יֵהִיו שְׁנֵי הֵייתִי כְּשֶׁפֶה שְׁמִינָה
מִמֶּרֶס נְתִי כִּיּוֹם הַכְּפֻרִים שֶׁל שָׁנָה הַיּוֹצֵל
וְהַיּוֹרֵה יֵאָדָר וְיִזְכָּרָה וְהַמִּשְׁפָּט שֶׁלָּן דֵּא
שֶׁלָּן (דף ע"ט:) וְהַמִּכְבָּר יִזְכָּר מִסֵּם יוֹם. וְלֵאמֹר
הַמִּכְבָּר אֵינִי דִין שֶׁלָּן תִּמְכָּר וְהַהוּא
אֵלֵּי אִיכָּה בֵּין שִׁרְזָל לְכֹהֲנִים יִלְעִין
וְיֵאָדָר בְּחוּץ שָׁנָה תִּמְחִיָּה וְלִיּוֹם וְכֹהֲנִים
וְחֹלְטִין וְשִׁרְזָל פִּי הֵכָּה וְהַ לְשׁוֹן וְנִזְכָּר
שֶׁנִּי תִּנְחֹלּוֹת וְנִרְאֶה הַשָּׁנָה פֶּרֶק רִאשׁוֹן
אֵלֵּינִי לְעוֹלָם וְשִׁמְחָהּ שְׁמִינָה הֵן בְּחִמְכָּת
לְעוֹלָם וְשִׁמְחָהּ שְׁמִינָה לְפִי הַיּוֹצֵל פִּתּוֹת
וְשִׁמְחָה וְהִיא מִקְדִּישִׁין לְפִי הַיּוֹצֵל פִּתּוֹת
לְעוֹלָם וְהִיא מִקְדִּישִׁין לְפִי הַיּוֹצֵל פִּתּוֹת
וְהִיא

למסגרת. אלמא הוי מקום פני (לברן) מספצ
דבדנן כפרק בתרא דמסכתין הכהנים והלויים מוכרין ל
ל איכא דמני כהנים לייס וישראל לאתויי מאי כי הימ וכו' המ
יבית והמעות עד תיבת ולא (גורא) ל"ש וכתוב אחי תיבת יש
וגו רבותי גורשין מוכרין ותיבות בשם ר' יהודה בר יצחק

[illegible][illegible]

(ב) רש"י ד"ה קמ"ל וכו' כע"פ
מדרשו היכי כנ"ל ומיבא
נמחה:

לאחריו מגוה היטה לנוה הרה
דאע"ג דאית ליה בתרצה
לארץ נוה יפה ובא"י נת
רע: עבד שברה מתויל לאר
אין רבו יכול להוציאו משם
הכל מעלין לירושלים אע"
דירושלים נוה הרה כדאמרין
במשכח כתובות מנין ליישיב

[illegible]